

KIADÓ HIVATAL:

Beliczey-út 4 szám
hova az előfizetési pénzek,
hirdetések és minden a ki-
adóhivatalt érdeklő közle-
mények küldendők.

Nyitott érben egy sor
közlési díj 10 krajcár.

Hirdetések jutanyos
fron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre . 2 frt. 50 kr
Negyedévre 1 frt. 25 kr

SZEKESZTŐSÉG

Beliczey-út 4. szám
hova a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok nem
adatnak vissza

A nemzet ünnepén.

Nem méltó-e rá, hogy a haza szívében hordja annak emlékét, ki a hazát szívében hordozá? Bizonyára méltó!

Igy gondolkodott a nemzeti törvényhozás is, midőn az 1891. XIII. t. cz.-ben kimondotta, hogy szent István első apostoli magyar király ünnepét nemzeti ünneppé és kötelező szün-nappá teszi.

Hódoljunk meg mi is törvényhozóink bölcs szándéka előtt: ünnepeljük lélekben és szívben nemzeti nagy létünk megalkotóját, szent István első magyar apostoli királyt.

Tekintsünk vissza a történelem világánál ezer éves multunkba. Lapozzuk végig nemze-tünk ezer éves történelmét. Látni fogunk egy nagy és hatalmas nemzetet. Alkotmányában szabadságvágya tűnik elénk, melyet államférfiúi bölcsességgel tud mérsékelni. Háborúban vitéz és rettenthetlen. A legyőzött ellenség iránt nagy'elkü. Multját fényes hadi tettek, békés munkálkodás, a vész idején páratlan önteláldozás teszik dicsővé. Társadalmi életében nyílt szívű és nemes; erkölcsiben egyszerű. Hü-ségben soha utól nem érte senki; vendégsze-retetben páratlan. Keresztény erényekben, a hit és szeretet gyakorlatában mindig fényeskedő. Erényeiért az idegen népek előtt becsülésben állott. Szövetsége keresett, barátsága becsült vala. Országá határát egykoron három tenger jelölé.

Ime, ilyen volt a nép, melyet szent István tett nemzeté, a midőn a keresztény népcsalád

kötélkébe emelte s alkalmánya által megveté a nemzeti lét alapját. Ez a nép volt az, melynek életerejét se a tatár, se a századokig fe-nyezető ozmán el nem emészthette. Ez volt az, a mely a százados jogért való küzdelemben ki nem fáradt. Ránk döntötték alkotmányunk ősrégi templomát, hogy annak romjai alá te-messenek; az idegen önkény nemzeti nyelvünk után nyult, hogy ezáltal semmisítsen meg ben-nünket: de a nemzet életereje mindennek ellenállott, él magyar, áll Buda még!

Igen, él szent István nemzete, sőt egy új ezer éves életnek megy élje. Lesz-e az új ezer év oly küzdelem és dicsőségteljes, mint volt az elmúlt ezer év? Fog-e a nemzeti élet-erő lankadatlanul lüktetni, avagy nem fog-e a jövő kétes homályában beállani a halálos sor-vadás? Ki tudná azt most megmondani?!

Egy azonban bizonyos, hogy azon az alapon, melyre szent István helyezte nemzetét: frissen fakad föl a nemzeti élet-erő nem egy, de több ezer éves életre! Ez a nélkülözhetetlen alap pedig a kereszténység.

Keresztény tanok hatása alatt született a magyar állam.

E tanok hatása alatt fejlődtek ki alkot-mányos intézményeink; emelkedett a közrend és a közsabadság épülete. E tanok hatása alatt történt meg az egész nemzet egyéni belső átalakulása, újja születése. Ezen elvek teremték nemzetünkben a nagy vallási és hazafias ére-nyeket s népesítsék meg történelmünket keresz-tény hősökkel. Ezen eszmék hatása alatt ter-jedt szét a vallásos érzelem, az Isten iránti

lángoló szeretet, mely mindig egyesült a ha-zafisággal. Ezen eszmék hatása alatt képződtek azon nagyszerű ideális jellemek, a kik örök szépségei maradnak az emberiségnek.

De a kereszténység még ezzel nem elé-gedett meg.

A magyar államot megteremteni, annak függetlenségét megállapítani, a magyar lelkét, szívet és jellemét átalakítani, a polgárosodás-ban felnevelni s a jövő viharai, átalakulásaival szemben megedzeni: ez még nem volt elég a kereszténységnek. Ő valódi testvérévé, társává szegődött a századok utain. Segítségére sietett mindenkor, hogy nemzeti önállóságát fentart-hassa s nem engedte, hogy ezt a földet, a melyet apáink kardja megszerzett számunkra, bárki is elvegye tőlünk.

A megpróbáltatások, az ellenség támadásai, a nemzeti hanyatlás, a pártviszály és szeren-csétlen háborúk napjaiban egy bátorító szót hallott mindig a magyar nemzet és ez a szó: a kereszténység szellemének szava volt.

Ennek a szellemnek van egyedül része abban a világosságban, melynek boldogító fé-nyében ma is halad nemzetünk. Azért a mai nemzeti ünnep örömei között, midőn a magyar állam ezer éves sánczain járunk s kegyeletünk előtt áll nagy királyunknak enyészettől meg-óvott szent jobbjá, mely frigyét kötött a magyar nemzet és a keresztény vallás között: ne feled-kezzünk meg a hazaszeretet fellobbanó lángjai között sem nemzetünk egyik fő éltető lelkéről, a kereszténységről; mert ez volt és ma is ez nemzeti hivatásunk egyik főtényezője, állami

TÁRCSA.

Korai szerelem.

*Kis illatos virágot gomb-lyukamba
Tűzött minap egy szende kis leány,
S a mig ott babrált selymes kis kezével
Félnéken, mint kis őz tekinté rám.*

*Szemünk találkozott s ő elpirulva
Rajtam felede el tekintetét,
S oly jól esett ily hosszan elmerülni
Szemedbe lányka, mely oly mély, setét.*

*Vajjon mely édes érzés szállt szívedbe
Lányka mond, rajtam merengve el...?
Talán — de hinnem merem te rólad,
Szerelmi lángban ég e szép kebel?*

*Hiszen oly ifjú vagy, szép szende lányka,
Gondolni sem szabadna erre még,
Sokszor kell majd csalódnod itt ez éltén,
Mint nekem oh ki annyit szenvedék.*

*Korán ismertem én is a szerelmet
S boldogtalan volt eddig életem,
Talán majd a jövő meghozza nekem
Melyért sovárgtam hosszú éveken?...*

*Korán van még szeretned kis leányka
Várj még egy-két tavaszt türelmesen,
S ne bolygasd meg szíved édes nyugalmát,
— Egyszer szeretsz igazán édesem!*

Fenyves Béla.

VASUT ÁGNES.

Ira: Csillag Máté.

Felriad álmából.
Egy szál patyolatban szökik az ablakon át.
„A vasut érkezik! Pista most jön rajta! Beszél-nem kell vele.”

S fut. Remegő testét a hideg áthatja. Kuszált szöghájával sivitó szél játszik. Fedetlen szép lábát kavicsok megsebzik. Üveges szemé küzd a sötétséggel.
Vasut Ágnes csak fut ki a vasuthoz. A vonatot várja. Vonattal Pistáját.

Más neve volt egykor! Szép Szabó Ágnes! A valódi nevét elfeledte ő is azon éjjel óta, hogy Pistája homlokáról azt a piros forrást sikoltva csókolta. Azon éjjel óta, hogy Pistája síró könyörgésre sem vá-laszolt neki. Azon nappal óta, hogy hosszú kocsisorral a temetőbe vitték négy szál deszka között szívének szerelmét.

Temetőbe vitték. Hideg földre tették, homlokán azzal a piros forrással, melyet Ágnes úgy szeretett volna onnét lecsókolni.

„Nem igaz! Pista él. Most jön a vonaton!”
S fut az örült Ágnes. Remegő testét a hideg áthatja. Fut a vonathoz. Pistáját várja.

Utazók érkeznek. Ez nem az... az sem... ah ott... de amaz sem... és kimerülten rogy össze. Jó lelkek haza viszik. Ágyába fektetik.

Neki már mindegy. Sötét van nappal is. Ébren léte álom. Álma sivar élet.

Mint megsebzett kigyó zsugorodik össze. Üveges szemét semmisségre szegzi. Nézi... látja azt a képet, mely szürke gondolatján át varázslódik.

„Ott a becsali csárdában mulatoznak vigan. Talp alá valót újrzza a cigány. Ott rakja a csárdást egy nyalka legénynyel. Kebel a kebelén. Dobogásuk hallik. Helyre egy pár! ugy egymáshoz illők. Ágnes meg Pista, Az a leányságnak, ez a legénységnek kikiáltott gyöngye. Most össze kerültek. Megértették egymást.

Vig muzsika közben csattant az első csók. Ágnes-nek oly melege lett tőle.

Vasut Ágnesnek fáj e kép látása. Szemét behunyta. Hiába! Kün az arató helyen a boglya tövében lát kart karba fogva egymáshoz simulva enyelvegni egy boldog párt, Ágnes meg a Pista. A mennyország költözött a földre és megoszolva ott van kettőjük szívében. A szívérvány mindegyik szívében új-új boldogsággal kettőjük szemében.

Völegény, menyasszony! Az „enyém“ a „holtomiglan, holtodiglan“ legnagyobb boldogság küszöbén állanak. A legénynek csak kezét kellene kinyújtania és a falu legszebb bimbója, mint nyíló rózsza hullanék ölébe. Szerelme oly tiszta, oly égies, hogy esze nem térül rá.

Suttogva beszélnek... pedig senki közelben. Lopva, félve esik a csók pedig szemtanujok nincsen. Ha zörren a haraszt ijedten ugranak föl, pedig nem járnak tilosban.

Szerelme! Egy a törvényed a nagy világ smyrna szönyegén és a zörrenő harasztan! De nem. A pusztán az ég kék azurja alatt tisztább, a vágy szennyétől mocsoktalanabb.

Eltűnik a kép. Vasut Ágnes rémülve sikolt fel. A vasutat látja. Pistája utazik. Csókok között bucsu-zik tőle arájától. Katonákhoz gyakorlatra megyen. Huszadnapra vissza jön és mennék az oltárhoz.

függetlenségünk lelkes ápolója, kulturánk, haladásunk hű támasza, nemzeti megizmosodásunk segítő barátja.

Ugy szép a hit s honszerelmem, ha egymás keblére borulnak.

Kovács József.

Országos központi hitelszövetkezet.

Törvényhozásunk a gazdasági- és iparszövetkezetekről alkotott folyó évi 23 törvényekkel egész országra nézve szervezni kívánta a több czimű s elnevezésű szövetkezetek ügyét. — törvényhozásilag egységes — reális keretek közé foglalni a befektetett tőke hasznosítását s megvédeni a hitelgények humánus, de észszerű forrásait közzé vont — kielégítését.

Alig található fel törvényhozó testületünk utóbbi alkotásai között időszerűbb és sikeresebb ennél; mert országos közigazgatási hivatásánál (s remélhetőleg elért céljánál) fogva, kizárólag a vagyonnak védelmére és a jogosult hitelgények kielégítésére létesült.

Azon kiváló intézkedésével, hogy a gazdasági és ipari szövetkezetek ügyeinek előmozdítása s hitelgényeinek kielégítésére — az állam kincstár jelentékeny alapítványi hozzájárulásával — Budapesten „Központi hitelszövetkezet” létesítését rendeli, és ugy ezen közp. hitelszövetkezetet, mint a kötelekbe rendes tagokul belépő gazdasági és ipari szövetkezeteket jelentékeny állami kedvezményben részesíti: sikeresen oldja meg azon társadalmi feladatot, melynek — a klikkek és családi érdekek által létesített és hivatalra vágó konczesók dédelgetett csoportjának érdekében s éltetésére országszerte fenálló szövetkezetek kívánatos felbomlására, avagy tisztultabb légkörben való újjá ébredésére kell vezetnie.

Eléggé nem méltányolható intézkedése a törvénynek, hogy a létesítendő orsz. központi hitelszövetkezetet tulajdonilag a nagyközönség hozzájárulásával kívánja létesíteni s a jövőbeni — elmaradhatlan — üzleti nyereségben részesíteni.

Ebből látható, hogy a hitelszövetkezetek szerves egységesítése által nem kincstári monopóliumot alkotni, csupán az állam kötelese felügyeleti jogát közvetlenebbül gyakoroltatni, a közérdek szempontjából a magán- és köztulajdon

liszta kezelését biztosítani kívánta.

A gazdasági és ipari szövetkezetekről szóló 1898 évi 23 t. cikkben nyert megbízása folytán a pénzügyminiszter az „orsz. közp. hitelszövetkezet alapítványi üzletrészeire a nyilvános aláírást megnyitotta, az erre vonatkozó aláírási felhívást valamennyi állami pénztárnak megküldötte: a heverő tőke kedvező elhelyezésére alkalmat nyújtott

Ez iránybani felhívása így szól:

Aláírási felhívás.

A gazdasági és ipari szövetkezetekről szóló 1898. évi 23 t.-cz. 48 §-a az e törvény alapján keletkezett vagy átalakult gazdasági és ipari hitelszövetkezetek ügyének előmozdítására és hitelgényei kielégítésére Budapesten országos központi hitelszövetkezet felállítását rendeli el.

Hogy az a nagy közgazdasági cél és társadalmi feladat, a mely a szövetkezeti ügy országos szervezésében áll, a törvényhozás szándéka szerint mielőbb a gyakorlati megvalósulás útjára tereltessek, a törvény mielőbb végrehajtható és az országos központi hitelszövetkezet késedelem nélkül megalakítandó.

A megalakítandó központi intézet sikeres működését teljesen előmozdítja az, ha ez az intézet mindjárt létesüléskor tetemes és országos jellegű méltó alaptőke felett rendelkezik.

Ennek lehetővé tétele végett egyrészt a törvényadta felhatalmazással annak egész terjedelmében élni és a magyar királyi államkincstár nevében egy millió korona alapítványi üzletrészt jegyezni szándékozom, — másrészt módját kívánom adni annak, hogy az országnak a törvényhozás szándékát mellányoló közönsége az alakítandó országos intézet létesítésénél a maga részét kivége.

Az 1898 évi 23. t.-cz. 66 §-a szerint alakítandó országos központi szövetkezet alapítványi üzletrészeire a nyilvános aláírást ezenel megnyitom

Egy alapítványi üzletrész a törvényben megállapított összegre: 1000, szóval egy ezer koronára szol.

Az 1898. évi 23. t.-cziknek az alapító tagok jogviszonyaira vonatkozó rendelkezéseiből tájékozásul a következőket említem:

1. Az alapító tagok a központi hitelszövetkezet kötelezettségeiért csak alapítványi üzletrészeik erejéig felelősek; másrészt a központi

hitelszövetkezet vagyonában és jövedelmeiben csak annyiban részesülnek, hogy üzletrészeik alapszabályszerű visszafizetését s a nyereségből legfeljebb (4) négy százalék évi osztalék kiszolgáltatását követelhetik.

Szavazati jogukat és gyakorlásának módját az alapszabályok fogják meghatározni.

Az általuk jegyzett alapítványi üzletrészek visszafizetésével tagságuk megszűnik.

2. A központi hitelszövetkezet tiszta nyereségéből első sorban tíz (10) százalék a tartalék alapra, további tíz (10) százalék a kötvények külön biztosítéki alapjára, a fenmaradó összeg az alapítványi üzletrészek osztalékára és ennek fedezése után a szövetkezeti üzletrészek osztalékára fordítandó. A maradék a tartalék alap és külön biztosítéki alap között a közgyűlés által megállapítandó arányban osztandó meg.

3. A közp. hitelszövetkezet igazgatóságának tízenkét tagja közül az alapító tagok a m. kir. államkincstárt ide nem érve, négy tagot választanak az alapszabályokban meghatározott időre.

Jegyzéseket elfogadnak: Budapesten a m. kir. közp. államkincstár, a budapesti m. kir. állampénztár, és a kir. adóhivatalok.

A jegyzés alkalmával minden alapítványi üzletrész 20%-ka, azaz kétszáz (200) korona készpénzben a jegyzést elfogadó állampénztár vagy hivatal által kiállítandó elismervény ellenében befizetendő.

Az alapítványi üzletrészek többi részének mikor és mily részletekben leendő befizetését az alakuló közgyűlés fogja meghatározni.

A most megnyitott aláírás a folyó év október havának 15-ével le fog zárulni s az alakuló közgyűlés lehetőleg még a folyó év októberében megtartatni. Az alapítókat az alakuló közgyűlésre hirdetmény útján fogom meghívni.

Budapest, 1898. évi aug. hó 1-én.

Lukács László s. k.,

m. kir. pénzügyminiszter.

Az idézett 1898. évi 23. t.-cz. 49. §-a értelmében az orsz. közp. hitelszövetkezet tagja lehet:

1. Alapító, vagyis oly tag, ki a közp. hitelintézet alaptőkéjében egy vagy több alapítványi üzletrésszel (1000 korona) járul, — (tehát minden önjogú magyar állam polgár, község, jogi testület).

2. Rendes tag, vagyis oly gazdasági és ipari hitelszövetkezet, mely a jelen törvény rendelkezésének megfelel és a közp. hitelszövetkezetbe lép.

A miniszter felhívásából — bár a létesítendő közp. intézet alapszabályai majd csak a megalakulás utáni természetes időrendben iognak megalkotanni, már is megérthető, hogy a törvényhozásnak a f. évi 23-dik törvénycikkben kifejezett intenciója fog az alapszabályokban életet nyerni, s így a közp. hitelintézet jövőre kiható áldásos intézményének — országosan érvényesülő szabályozó ereje joggal várható.

Ép ez okból alig látszik fenforogni annak szüksége, hogy a tőke most a helybeli s környékbeli hitelintézeteket s városunk hatóságát alapítókul való belépésre különösen is buzdítani kellene; hiszen ők azok, kik a gazdasági és ipari érdekek előmozdítására hivatvák és képesítvők s a midőn a most már minden tényező által megszívlelendő állami érdekek teendő szolgálat mellett egyéni és testületi — anyagi előnyök biztosítása kapcsán sorakozhatnak a legidőszerűbb intézmény megalapítói köré, bizton remélhető, hogy alapítványi üzletrészeik aláírásával a törvényhozás szándékának megvalósulását teljes erővel támogatni sietnek.

G.

Vonat eltűnését szemével kíséri, szívével érezi. Mintha vinné, vinné boldogságát és soha meg nem hozná.

Ott a Becsáliban ezigány húzza vigan. Vig Zene-szó mellett duhaj nóta járja. Duhaj nóta mellett sok szép leány tánczol. Csak Ágnes van otthon. Búsan egymagában.

Hátha ő is menne? Leányfejével még egyszer kimulatni magát? Hisz Pista meg nem tudja. Ha igen, kibékíti csókkal, ki őt öleléssel.

És elmegy és mulat világos reggelig. Legénykarból, legénykarba lejti fáradhatlan.

Ha Pista ezt látná, hogy a mennyasszonya... Pedig szereti, csak irigység vitte rá, mert a többi leány mulat.

Ágnes, szép Szabó Ágnes miért léptél lejtűre. Ott az egyik legény ki rád régtől vágyódik, suttog a füledbe. „Én szép galambom, másnak a rózsája.” Hazug, édes méz az ajkán. Legénybűszkeségből, hogy neki előnyt adtál, ellensége a te Pistának.

Hizelgő szavai szívedig nem jutnak, de fülnek jól esik. Felébredt beamed a tetszeni vágyás hiúsága; kacérság ördöge.

Pista van szívedben, övé gondolatod, övé egész lényed. A csábító szava csak játék előtted. Leány hiúságból, nő kacérságból csak szítod a tüzet. A mosoly bátorán. Sok szemnek láttára, sok fül hallatára csók esztán az ajkon, más arája ajkán idegen legénytől.

Futhatsz most már haza. Sűrűn hulló könnyed ezt már le nem mossa.

Gondolatod fehér galamb, lelked fehér hattyú, ezért ez a szennyfolt örökké rád tapad.

Pistának egyszer szülője elemózsiát küldött. A madár látta pogácsák közt ment a könyvzatott levél Ágnesnek dolgáról.

Szegény Pista meg sem kóstolta azt a pogácsát. Menten irt Ágnesnek. Még éjjel haza jön, várja a vasutnál.

És haza jött Pista. Ahogy megérkezett a vonat füttentyésbe puská lövés vegyült, aztán a vonatból Pistát... kiemelték, Ágnesnek lábaihoz tették.

Ágnes völegénye homlokáról azt a piros forrást sikoltva csókolta. Sírvá könyörgött. Csak őt s nem más szeret. Gondolatja fehér galamb, lelke fehér hattyú... csak kissé kacér volt. Bucsásson meg neki. Síró esdeklésre nem válaszolt neki...

Vasut Ágnesét kinőzza, a mit lát. Nyögő sikoltással ugrik le ágyáról. De a rémlátástól szabadulni nem tud.

Ott! Ott a szoba közepén lát négy szál deszkából készített koporsót. Miért teszték be? Hisz nem tud mozogni. Hogy fog majd csókolni, karjával ölelnie szük deszkák között? Szép fehér ruhámat, fehér koszorúmat adjátok testemre. Őt meg ne bántások... megynők a templomba.

Nem hallgatnak reá. Négy nagy szegyet hoznak. Koporsót leszegezik.

Ágnes némán bámul. Szemei megtörnek. Oly sötét van körülte.

Érzi, az egyik szeg agyán megy keresztül, a másik nagy szegyet szívére verik be...

Azóta éjente felriad álmából. „A vonat érkezik. Pista most jön rajta. Beszélmem kell vele.” És egy szál patyolatban szökik ablakon át, fut ki a vonat-hoz... szegény Vasut Ágnes.

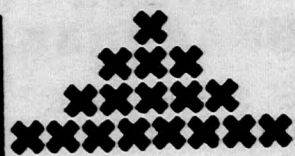
H I R D E T É S E K.

Birtok eladás.

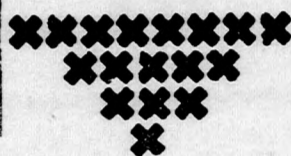
Nagy-Szalontai határba a vasutól és a várostól, negyedórnyira, 100 kat. hold szántó és kaszáló, dohánytermeléssel és megfelelő jó karban tartott gazdasági épületekkel, szabad kézből eladók.

Értekezhetni a tulajdonosnál. Nagy-Szalontán.

özv. id Fónagy Istvánnénál.

Egy jó
esaládból való fiu
mint
tanonc azonnal
felvétetik
NYACSIK S utóda
kereskedésébe
Szarvason.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a helybeli piac téren, a Berger féle házban **szabó üzletet nyitottam**, hol mindennemű

kész férfi-, fiú- és gyermek ruhát
dus választékban raktáron tartok.

Midőn tisztelettel ajánlom ezen vállalatomat szives tudomásául venni, ajánlom magamat becses pártfogásába.

Külön tisztelettel
L Ö W Y A D O L F.

ELADÓ BIRTOKOK.

- 1.) Biharvármegyében a Nagyvárad—Belényes—Vaskóhi vasút „Szombatság” állomásától 3—4 kilometer távolságra „Kapocsány” község határában fekvő, uri lakkal és gazdasági épületekkel felszerelt kitűnő minőségű **szántó és kaszálóból** álló 160 kat. hold kiterjedésű nemesi tagbirtok a hozzátartozó és évenként 300 métermázsas gabona hasznobért jövedelmező lisztelő malommal együtt 56 ezer forintért
2. Ugyanazon vasuti állomástól 7—8 kilometer távolságra „Hegyes” község határában fekvő, szintén kényelmes úri lakkal ellátott és gazdasági épületekkel felszerelt 342 kat. hold kiterjedésű, igen jó minőségű nemesi tagbirtok, melyből 242 hold erdő és legelő, a többi pedig szántó és kaszáló, 40000 forintért előnyös feltételek alatt szabad kézből eladók.

Részletes felvilágosítást nyújt Jancsó Dezső ügyvéd Nagyváradon (Lak. Sztaroveszky-utca 3 sz. a.)

DANTZKY SÁNDOR

könyvnyomdája

—|| SZARVASON.

ELVÁLLAL MINDEN A K Ö N Y V N Y O M D Á S Z A T K Ö R É B E V Á G Ó M U N K K Á T, U G Y M I N T

D I S Z E S S Z Á M L Á K, J E G Y Z É K E K É S T U D Ó S Í T Ó L E V E L E K.

E L J E G Y Z É S I - É S E S K E T É S I K A R T Y Á K, I Z L É S E S M E G H I V Ó K É S T A N C Z R E N D E K S Z I N E S N Y O M A S V A G Y A R A N Y O Z Á S S A L

É T L A P O K, V Á R O S I É S K Ö Z S É G I H I V A T A L O S N Y O M T A T V Á N Y O K

☛ J E G Y Z É K E K, C Z I M -, A S Z T A L I - É S N É V J E G Y E K G Y Á S Z L A P O K, K I M U T A T Á S O K, I D Ő S Z A K I I R A T O K s t b ☛

A „Szarvasi Lapok” kiadóhivatala minden hazai hiriapra és regényre előfizetést elfogad.

H I R D E T É S E K E T
j u t á n y o s á r o n v e s z t e l
a k i a d ó h i v a t a l.